

РЕШЕНИЕ

№ 14884

гр. София, 11.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 52 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ ИЛ. НИКОЛОВ

при участието на секретаря АЛЕКСАНДРА В. Т.
като разгледа докладваното от НИКОЛАЙ ИЛ. НИКОЛОВ Гражданско дело № 20211110171741 по описа за 2021 година

Предявени са искове по чл.422, ал.1 от ГПК, във връзка с чл.200, ал.1 от ЗЗД, във връзка с чл.100, ал.2 от ЗС и по чл.422, ал.1 от ГПК, във връзка с чл.86, ал.1 от ЗЗД.

Предявени са искове от „Т.С.“ ЕАД срещу **К. Г. К.** с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК, във връзка с чл.200, ал.1 от ЗЗД, във връзка с чл.100, ал.2 от ЗС, за установяване съществуване на вземане за сумата от **1096.38** лева, представляваща главница за консумирана топлинна енергия за периода от **01.05.2017** г. до **30.04.2020** г. и за сумата от **0.69** лева, представляваща главница за дялово разпределение за периода от **01.12.2016** г. до **31.12.2019** г., или общо сумата от **1097.07** лева и с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК, във връзка с чл.86 ЗЗД за установяване съществуване на вземане за сумата от **112.71** лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия за периода от **15.09.2018** г. до **09.03.2021** г. и за сумата от **0.03** лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от **31.01.2020** г. до **09.03.2021** г., или общо сумата от **112.74** лева, както и законната лихва върху главницата от деня на подаване на заявлението-**15.03.2021** г. до окончателното изплащане и съдебните разноски.

Предявени са искове от „Т.С.“ ЕАД срещу **М. С. К.** с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК, във връзка с чл.200, ал.1 от ЗЗД, във връзка с чл.100, ал.2 от ЗС, за установяване съществуване на вземане за сумата от **3289.13** лева, представляваща главница за консумирана топлинна енергия за периода от **01.05.2017** г. до **30.04.2020** г. и за сумата от **2.06** лева, представляваща главница за дялово разпределение за периода от **01.12.2016** г. до **31.12.2019** г., или общо сумата от **3291.19** лева и с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК, във връзка с чл.86 ЗЗД за установяване съществуване на вземане за сумата от **338.13** лева,

представляваща мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2018 г. до 09.03.2018 г. и за сумата от 0.08 лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 31.01.2020 г. до 09.03.2021 г., или общо сумата от 338.21 лева, както и законната лихва върху главницата от деня на подаване на заявлението-15.03.2021 г. до окончателното изплащане и съдебните разноски.

Ответниците К. Г. К. и М. С. К. са получили препис на исковата молба и в срока по чл.131 ГПК са подали писмен отговор. Заявяват, че не са потребители на топлинна енергия в процесното жилище през въпросния период. Твърдят, че липсва облигационна връзка, между страните по делото. Правят възражение за изтекла погасителна давност. Претендират разноски.

С Определение № 12931/20.05.2022 г., на основание чл.219, ал.1 от ГПК, като трето лице-помагач на страната на ищеца по делото е конституирано „Т.С.“ ЕООД.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводи на страните съгласно чл. 235, ал. 2 от ГПК, намира за установено следното:

Представен е Протокол от 25.06.2002 г. за проведено Общо събрание на етажните собственици в жилищната кооперация, където се намира процесния имот, на което е взето решение за сключване на договор с фирма за дялово разпределение /топлинен счетоводител/ за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия. Съгласно разпоредбата на чл.139, ал.1 от ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда - етажна собственост се извършва по система за дялово разпределение. Начинът на извършване на дяловото разпределение е регламентиран в ЗЕ /чл.139- чл.148/ и в Наредба № 16-334 от 06.04.2007 г. за топлоснабдяването. Приложен е и сключения в изпълнение на решението Договор №3748/17.09.2002 г. По делото е представен Договор № Д-О-67/03.06.2020 г. между ищец и фирмата за дялово разпределение, от което е видно, че ищеца и третото лице-помагач са били валидно обвързани по облигационно правоотношение, касаещо редовно и точно отчитане на доставената от топлопреносното предприятие енергия в обектите на етажната собственост.

Предвид изложеното, съдът намери за доказано, че имотът е топлоснабден.

Според нормата на чл.153, ал.1 ЗЕ „Всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са потребители на топлинна енергия”. Разпоредбата императивно установява кой е страна по облигационното отношение с топлопреносното предприятие, като меродавно е притежанието на вещно право върху имота - собственост или вещно право на ползване.

От приложените по делото Договор за продажба на държавен недвижим имот, съгласно Наредбата за държавните имоти от 23.05.1980 г.; Удостоверение за наследници №000713/17.04.2009 г., издадено от СО, район „Искър“ и Удостоверение за идентичност на лице с различни имена №000191/15.05.2009 г. се установи, че ответниците са били собственици през въпросния период /от 01.05.2017 г. до 30.04.2020 г./ на процесния недвижим имот- апартамент 51, находящ се в гр.София, район “Искър“, ж.к.“Дружба“, блок

102, вход А, етаж 9.

Предвид изложеното, ответниците са потребители по смисъла на закона на доставената за имота топлинна енергия и са страна по облигационното правоотношение с „Т.С.“ ЕАД по договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди, сключен при публично известни Общи условия за продажба, одобрени с Решение № ОУ-02/03.02.2014г. на ДКЕВР /чл. 150, ал.1 от *Закона за енергетиката*/.

Съдът приема за основателно възражението на ответниците, че част от исковите са погасени по давност. Според Тълкувателно решение №3/18.05.2012г. по тълкувателно дело № 3/2011г. на ОСГТК на ВКС периодичното изпълнение на задължението на потребителя на топлинна енергия е задължение за периодично плащане по смисъла на чл.111, б.„в“ от ЗЗД и в тази връзка се прилага тригодишната давност. Заявлението по чл.410 ГПК е подадено на 15.03.2021 г., поради което от този момент по аргумент от чл. 116, б. „б“ от ЗЗД, във връзка с чл. 422, ал. 1 от ГПК е прекъснато теченето на специалната погасителна давност и от този момент назад са погасени по давност вземанията, от която изискуемост е изминал период от три години и повече(т.е. до 14.03.2018 г.). Според приетата и неоспорена съдебно-счетоводна експертиза погасена по давност е сумата в размер на 1294.96 лева, представляваща главница за периода от 01.05.2017 г. до 14.03.2018 г., както и сумата от 414.64 лева, представляваща мораторна лихва.

В тази връзка предявеният иск за заплащане на цената на доставена топлинна енергия следва да бъде уважен за сумата от 3093.30 лева (773.32 лева за К. Г. К. и 2319.98 лева за М. С. К.) и за периода от 15.03.2018 г. до 30.04.2020 г., като за разликата до пълния предявен размер от 4388.26 лева и за периода от 01.05.2017 г. до 14.03.2018 г. следва да бъде отхвърлен.

Предявеният иск за мораторна лихва следва да бъде уважен за сумата от 36.31 лева (9.08 лева за К. Г. К. и 27.23 лева за М. С. К.), като за разликата до пълния предявен размер от 205.44 лева следва да бъде отхвърлен, съобразно чл.119 ЗЗД.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане на ищеца на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК следва да бъде осъден ответника К. Г. К. да му плати сумата от 199.13 лева, представляваща разноси- за държавна такса от 45.54 лева, възнаграждения за вещи лица от 129.13 лева и юрисконсултско възнаграждение от 24.25 лева, съразмерно на уважената част от исковите.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане на ищеца на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК следва да бъде осъден ответника М. С. К. да му плати сумата от 597.40 лева, представляваща разноси- за държавна такса от 136.61 лева, възнаграждения за вещи лица от 388.03 лева и юрисконсултско възнаграждение от 72.76 лева, съразмерно на уважената част от исковите.

На ответника К. Г. К., на основание чл.78, ал.3 от ГПК следва да бъде присъдена сумата от 26.50 лева, представляваща разноси за платено адвокатско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от исковите.

На ответника **М. С. К.**, на основание чл.78, ал.3 от ГПК следва да бъде присъдена сумата от **79.48** лева, представляваща разноски за платено адвокатско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от исковете.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, по предявени от „Т.С.“ ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б, против **К. Г. К.**, ЕГН, с адрес: гр.София, район „Искър“, ж.к.“Дружба“, блок 102, вход А, етаж 9, ал.51, искове по чл. 422, ал. 1, във връзка с чл.200, ал.1 от ЗЗД, във връзка с чл.100, ал.2 от ЗС, във връзка с чл. 149 ЗЕ и по чл. 422, във връзка с чл.86, ал.1 ЗЗД, че **К. Г. К.**, ЕГН, дължи на „Т.С.“ ЕАД, сумата **773.32** лева, представляваща главница за консумирана топлинна енергия за периода от **15.03.2018** г. до **30.04.2020** г. и за дялово разпределение за периода от **01.12.2019** г. до **31.12.2019** г.,, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявление по чл.410 ГПК – **15.03.2021** г., до окончателното изплащане и сумата **9.08** лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия за периода от **15.09.2018** г. до **09.03.2021** г. и върху главницата за дялово разпределение за периода от **31.01.2020** г. до **09.03.2021** г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска по чл. 422, ал. 1, във връзка с чл.200, ал.1 от ЗЗД, във връзка с чл.100, ал.2 от ЗС, във връзка с чл. 149 ЗЕ, за разликата над уважения размер до пълния предявен размер от **1097.07** лева и за периода от **01.05.2017** г. до **14.03.2018** г., както и иска по чл. 422, във връзка с чл.86, ал.1 ЗЗД, разликата над уважения размер до пълния предявен размер от **112.74** лева.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, по предявени от „Т.С.“ ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б, против **М. С. К.**, ЕГН, с адрес: гр.София, район „Искър“, ж.к.“Дружба“, блок 102, вход А, етаж 9, ал.51, искове по чл. 422, ал. 1, във връзка с чл.200, ал.1 от ЗЗД, във връзка с чл.100, ал.2 от ЗС, във връзка с чл. 149 ЗЕ и по чл. 422, във връзка с чл.86, ал.1 ЗЗД, че **М. С. К.**, ЕГН, дължи на „Т.С.“ ЕАД, сумата **2319.98** лева, представляваща главница за консумирана топлинна енергия за периода от **15.03.2018** г. до **30.04.2020** г. и за дялово разпределение за периода от **01.12.2019** г. до **31.12.2019** г.,, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявление по чл.410 ГПК – **15.03.2021** г., до окончателното изплащане и сумата **27.23** лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия за периода от **15.09.2018** г. до **09.03.2021** г. и върху главницата за дялово разпределение за периода от **31.01.2020** г. до **09.03.2021** г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска по чл. 422, ал. 1, във връзка с чл.200, ал.1 от ЗЗД, във връзка с чл.100, ал.2 от ЗС, във връзка с чл. 149 ЗЕ, за разликата над уважения размер до пълния предявен размер от **3291.19** лева и за периода от **01.05.2017** г. до **14.03.2018** г., както и иска по чл. 422, във връзка с чл.86, ал.1 ЗЗД, разликата над уважения размер до пълния предявен размер от **338.21** лева.

ОСЪЖДА **К. Г. К.**, ЕГН *********, с адрес: гр.София, район “Искър“, ж.к.“Дружба“, блок 102, вход А, етаж 9, ал.51, да заплати на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Ястребец № 23 Б, на основание чл. 78, ал.1 ГПК, сумата от **199.13** лева, представляваща разноски, съразмерно на уважената част от исковите.

ОСЪЖДА **М. С. К.**, ЕГН *********, с адрес: гр.София, район “Искър“, ж.к.“Дружба“, блок 102, вход А, етаж 9, ал.51, да заплати на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Ястребец № 23 Б, на основание чл. 78, ал.1 ГПК, сумата от **597.40** лева, представляваща разноски, съразмерно на уважената част от исковите.

ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Ястребец № 23 Б, да заплати на **К. Г. К.**, ЕГН *********, с адрес: гр.София, район “Искър“, ж.к.“Дружба“, блок 102, вход А, етаж 9, ал.51, на основание чл.78, ал.3 от ГПК, сумата от **26.50** лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от исковите.

ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Ястребец № 23 Б, да заплати на **М. С. К.**, ЕГН *********, с адрес: гр.София, район “Искър“, ж.к.“Дружба“, блок 102, вход А, етаж 9, ал.51, на основание чл.78, ал.3 от ГПК, сумата от **79.48** лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от исковите.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на страната на ищеца на трето лице-помагач „Т.С.“ ЕООД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул.“Проф.Георги Павлов“ № 3.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____